

kommunernes specialrådgivning suppleres for så vidt angår de mest specialiserede og komplicerede enkeltsager af VISO.

Spørgsmål nr. 170:

Ministeren bedes oplyse, hvor mange borgere der forventes at være omfattet af den ret til gratis, vejledende specialrådgivning, der åbnes for med formuleringen »de mest specialiserede og komplicerede enkeltsager«, jf. § 13, stk. 1?

Svar:

Socialministeriet har intet skøn over antallet af borgere med de mest specialiserede og komplicerede enkeltsager.

Dimensioneringen af VISO er fastlagt ud fra indberetninger og efterfølgende drøftelser med samtlige amter om antallet af årsværk beskæftiget med specialrådgivning i amterne. Heri er indgået en vurdering af, hvilke opgaver man ikke mener, at de nye større kommuner selv kan varetage.

Udgangspunktet er, at borgeren også efter 1. januar 2007 skal have åben adgang til at få specialrådgivning i specialiserede og komplicerede enkeltsager i samme omfang som i dag. Hovedparten af sagerne løses i kommunerne, men kommunernes specialrådgivning suppleres for så vidt angår de mest specialiserede og komplicerede enkeltsager af VISO.

Spørgsmål nr. 180:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 19. april 2005 fra De Samvirkende Invalideorganisationer, jf. L 38 – bilag 21.

Svar:

De Samvirkende Invalideorganisationer - DSI - fremfører i deres henvendelse vedrørende forslag til lov om social service (L 38) en række synspunkter om den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation (VISO), som jeg i det følgende vil kommentere:

DSI fremfører, at VISO skal være en selvejende institution med egen bestyrelse, ikke en styrelse under Socialministeriet.

En selvejende institution ville efter min mening være uhensigtsmæssig til at løse VISO's opgaver. Den tilsvarende opgave med at yde og udvikle specialrådgivningen er i dag en offentlig opgave, som ligger hos de amtslige myndighe-

der. Dette ansvar kan man ikke overdrage til en privat institution. En selvejende institution ville blandt meget andet indebære, at bestyrelsesmedlemmerne ville kunne gøres ansvarlige, hvis institutionen eksempelvis kom i økonomisk uføre eller ikke tilrettelagde arbejdet med at indgå de mange kontrakter om specialrådgivning på en hensigtsmæssig måde.

VISO vil blive organiseret med en mindre central enhed på ca. 50 årsværk, en vidensdel på ca. 100 årsværk samt et netværk på ca. 250 årsværk, hvor specialisterne er placeret decentralt, idet de er ansat i kommuner, regioner eller i private tilbud. Netværket fastholdes således som en del af det kommunale/regionale tilbud, dvs. forbliver lokalt i de tilbud, hvor de i øvrigt arbejder.

Det er kun den centrale enhed, som vil blive organiseret som en styrelse.

Styrelsen skal bl.a.:

- Sikre én indgang til overblik over VISO's funktioner, den eksisterende viden - hvem der laver hvad, og hvor man skal henvende sig
- Sikre en koordineret vidensopbygning, -udvikling og grundlag for bestyrelsens vurdering af dimensioneringen inden for den samlede ramme
- Have overblik over den kommunale og regionale rådgivningsstruktur
- Kunne foretage en faglig vurdering som grundlag for at henvise kommuner, institutioner/botilbud og borgere til den rigtige viden og rådgivning
- Sikre overblik over og samarbejde med netværk i øvrige sektorer, herunder arbejdsmarkedssektoren og sundhedssektoren.
- Være sekretariat for den faglige bestyrelse for VISO

Styrelsen skal tillige indgå kontrakter mellem VISO og de kommuner, regioner og private tilbud, hvor netværket, dvs. viden og ekspertise om de mest specielle og komplicerede enkeltsager, befinder sig, således at VISO kan henvise kommuner og borgere hertil.

Netværket vil blive sammensat, så der er en ekspertviden på alle områder, herunder også forskellige mindre handicapområder.

At VISO bliver oprettet som en styrelse betyder, at jeg som socialminister har det overordnede ansvar, og at styrelsens direktør er ansvarlig for styrelsens virksomhed.